

ቅድስት ድንግል ማርያም ከልደት እስከ ዕርገት

የዛሬ ጊዜ ላይ ያመጡ ገደማ በምድረ ይሁዳ የሚኖሩ ባልና ፣ ሚስት ነበሩ ፤ የወንድ ስም ኢያቄም ፤ የሚስቱ ስም ደግሞ ሐና ይባላል። ኢያቄም ትውልዱ ከዳዊት ቤት (ወገን) ሲሆን ፣ ሐና ከቤተ ኦሪገን ትውልዳለች። ባልና ሚስቱ እግዚአብሔርን የሚወዱ ፣ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ደጋግ ፍጥረቶች ነበሩ። ልጅ ባለ መውለዳቸውም ብዙ ዘመን ጠብቀውና እግዚአብሔርን ደጅ ጠንተው እጅግ ሲያዝኑ ይኖሩ ነበር። በስተርጅና ዘመናቸውም እንኳ ተስፋ ባለመቁረጥ ልጅ ይሰጣቸው ዘንድ ፈጣሪያቸውን አጥብቀው ለመኑት ፤ የሚወለደውም ልጅ ለቤተ እግዚአብሔር አገልጋይ ይኾን ዘንድ ብፅኦት ገቡ (ተሳሉ)። የእምነታቸውም ፅናት እንግዲህ እስከዚህ ነበር።

እንደ ቤተ ክርስቲያናችን ትውፊትም ፣ ሐና እና ኢያቄም ሐምሌ 30 ቀን ሕልም አዩ። እግዚአብሔር በገለጸላቸው ራዕይ መሠረት ነሐሴ 7 ቀን ድንግል ማርያም ተፀነሰች። ሃናም በፅንሷ ወራት በሽተኞች ልብሷን እየነኩ ከደዌያቸው ስለተፈወሱ፤ ዐይነ ስውራንም ዓይኖቻቸው ስለበሩላቸው፤ ምቀኞች ተነስተው ሐናን ሊጣሷት፤ አልፈውም በድንጋይ ሊወግሩዋት ፈለጉ።

በዚያን ጊዜ ፣ የእግዚአብሔር መልአክ ለኢያቄም ተገልጾ <<ወደ ሊባኖስ ተራራ ይዘሃት ውጣ» አለው። ይዟትም ወጣ። በዚያም እንዳሉ ግንቦት 1 ቀን ድንግል ማርያም በአንድ ዋሻ ውስጥ ተወለደች። ሃናና ኢያቄምም ስለታቸው ስለሰመረ ፣ በገቡት ቃል ኪዳን መሠረት ፣ ድንግል ማርያምን 3 ዓመት ሲሞላት ሕፃንዋን ወደ ቤተ መቅደስ ወስደው በዚያ እንድታደግ ሰጡ። ድንግል ማርያምም በቤተ መቅደስ 12 ዓመት ኖረች።

እመቤታችን ወደ ቤተ መቅደስ የገባችበት ቀን በየዓመቱ ታህሳስ 3 ቀን በደመቀ ሁኔታ በቤተ ክርስቲያናችን ይከበራል። እመቤታችን በቤተ መቅደስ በነበረችበትም ጊዜ እንደ ሌሎቹ ደናግለ አሥራኤል ኹሉ ሃርና ወርቅ እያስማማች በመፍተል፤ ውሃ በመቅዳት ታገለግል ነበር። እንደ ሥርዓቱም ዕድሜዋ ለአቅመ ሄዋን በደረሰ ጊዜ ፣ በቤተ መቅደስ መኖር ስለማይፈቀድ ፣ ለዐረጋዊው ዮሴፍ በዕጮኝነት እንዲጠብቃት ተሰጠው።

በትንቢቱ መሠረት የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰም ጊዜም መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ድንግል ማርያም ተላከ።

መልአኩም ወደ እርሰዋ ገባ። ጸጋን የተሞላሽ ሆይ ፣ ደስ ይበልሽ ፣ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው ፤ አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት። እርሰዋም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ የተነሣ በጣም ደነገጠች። ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች። መልአኩም እንዲህ አላት። ማርያም ሆይ ፣ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋን አግኝተሻልና አትፍረ። እነሆ ፣ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ ፣ ስሙንም ኢየሱስ ትቆሙለሽ ፤ እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል ፣ ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል ፤ በያዕቆብም ቤት ለዘላለም

ይነግግል ፡ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም። ማርያምም በመገረም መልአኩን። እኔ ወንድ ሳለውቅ ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አለችው።

መልአኩም መልሶ እንዲህ አለት። መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል ፡ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል። እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ ፡ በሰተርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች ፡ መካን ትባል ለነበረችው ለእርሱም ይህ ስድስተኛ ወርዋ ነው ፤ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና። ማርያምም ፡ እነሆኝ የጌታ ባሪያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች። ጌታም ቃልዋን ምክንያት አድርጎ ያኔውኑ በማሕፀንዋ አደረገ። መልአኩም ከእርሱም ሄደ።

ይህ በእንዲህ እያለ እጮኛዋ ዮሴፍ ድንግል ማርያም መጽነስዋን እንዳወቀ ፤ ጸድቅ ሰው ነበረና ሊገልግት አልወደደም ፤ ስለዚህም በሰውር ሊተዋት አሰበ። በዚህ ጊዜም እነሆ የጌታ መልአክ በሕልም ታየው ፤ እንዲህም አለው ፤

የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ ፡ ከእርሱም የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ። ልጅም ትወልዳለች ፤ እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ። በነቢይ ከጌታ ዘንድ። እነሆ ፡ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች ፡ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል ትርጓሜውም እግዚአብሔር ከአኛ ጋር የሚል ነው ፤ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል ፤ ዮሴፍም ከእንቅልፉ ነቅቶ የጌታ መልአክ እንዳዘዘው አደረገ ፤ እጮኛውንም ወሰደ።

የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ በተወለደበት ዘመን በደረሰ ጊዜ የሮማ ንጉሠ ነገሥት አውግስጦስ ቄሣር በግዛቱ የሚገኙ ዜጎች ሁሉ እንዲመዘገቡ ቁጥራቸው እንዲታወቅ ትእዛዝ አወጣ። እያንዳንዱ ይጻፍ ዘንድ ወደ ከተማው ሄደ። ዮሴፍም ከዳዊት ቤትና ወገን ስለ ነበረ ከገሊላ አውራጃ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ 35 ኪሎሜትር ላይ ርቃ ወደምትገኘው ወደ ዳዊት ከተማ ቤተ ልሔም ከድንግል ማርያም ጋር ይጻፍ ዘንድ ወጣ።

በዚያም በቤተልሔም ሳሉ ድንግል ማርያም የመውለጃዋ ወራት ደረሰ። በከተማውም የእንግዶች ማደሪያ ስፍራ ስላልነበራቸው ቅድስት ድንግል ማርያምና ዮሴፍ ያደሩት በከብቶች በረት ነበር። በዚያችም ሌሊት ሰማይና ምድርን የፈጠረው፤ ሁሉ የእርሱ የሆነው የዓለም መድኃኒት አማኑኤል ራሱን ዝቅ ዝቅ አድርጎ በከብቶች በረት ተወለደ። ድንግል ማርያምም በመጠቅለያ ጠቅልላ በግርግም አስተኛቸው። ወራቱም ብርድ ስለነበር ከብቶች በትንፋሻቸው አሞቁት።

ለመገረዝም ስምንት ቀን በሞለው ጊዜ ፡ በማኅፀን ሳይረገዝ በመልአኩ እንደ ተባለ ፡ ስሙ ኢየሱስ ተብሎ ተጠራ። እንደ ሙሴም ሕግ የመንጸታቸው ወራት በተፈጸመ ጊዜ ፡ እንደ ኦሪቱ ሥርዓት ሕግ በጌታ ፊት ሊያቆሙትና መሥዋዕት ሊያቀርቡ ወደ ኢየሩሳሌም ይዘውት ወጡ።

እነሆም ፡ በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል ሰው ነበረ ፡ ይህም ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር ፤ ጸድቅና ትጉም ነበረ ፡ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበረ። በጌታም የተቀባውን ሳያይ ሞትን እንዳያይ በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ ነበር። በመንፈስም ወደ መቅደስ ወጣ ፤ ወለጆቹም እንደ ሕጉ ልማድ ያደርጉለት ዘንድ ሕፃኑን ኢየሱስን በአስገቡት ጊዜ ፡ እርሱ ደግሞ ተቀብሎ አቀፈው እግዚአብሔርንም አየባረከ እንዲህ አለ።

ጌታ ሆይ ፡ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ ፤ ዓይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን ማዳንህን አይተዋልና ፤ ይህም ለአሕዛብ ሁሉን የሚገልጥ ብርሃን ለሕዝብህም ለእስራኤል ክብር ነው። ዮሴፍና እናቱም ስለ እርሱ በተባለው ነገር ይደነቁ ነበር።

ስምዖንም ባረካቸው እናቱን ማርያምንም ፤ እነሆ ፡ የብዙዎችን ልብ አሳብ ይገለጥ ዘንድ ፡ ይህ በእስራኤል ለሉት ለብዙዎቹ ለመውደቃቸውና ለመንግሥታቸው ለሚቃወሙትም ምልክት ተሾሞአል ፡ በአንቺም ደግሞ በነፍስሽ ሰይፍ ያልፋል አለት።

ከእሴር ወገን የምትሆን የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል እንዲት ነቢይት ነበረች ፤ እርሱም ከድንግልናዋ ጀምራ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ፍረች ፤ እርሱም ሰማኒያ አራት ዓመት ያህል መበለት ሆና በጣም ዐርጅታ ነበር ፤ በጸምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር። በዚያችም ሰዓት ቀርባ እግዚአብሔርን አመሰግነች ፤ የኢየሩሳሌምንም ቤዛ ለሚጠባበቁ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር።

በዚያን ዘመን የይሁዳ ገዥ የነበረው ንጉሥ ሄሮድስ በኮከብ እየተመሩ ከምስራቅ ከመጡት ከሱብኦ ሰገል ስለ ጌታ መወለድ ሰምቶ ስለነበር ስለ ሕፃኑ በጥንቃቄ መርምረው ሲመለሱ ፤ ለእሱም እንዲነግሩትና እሱም ደግሞ በተራው ሄዶ እንዲሰግድለት ንገሩን ብሏቸው ነበር። ይሁን እንጂ ሱብኦ ሰገል ለተወለደው ንጉሥ መባቸውን ካቀረቡ በኋላ ወደ ሄሮድስ እንዳይመለሱ በሕልም ስለተረዱ በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ተመለሱ።

እነርሱም ከሄዱ በኋላ ፣ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታየው። እነሆ ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ ፣ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሸ ፤ እስክንግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው። እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን እንዲሁም ስሎሜን ይዞ በሌሊት ወደ ግብፅ ሄደ።

ሄሮድስም ሱብኦ ሰገል እንደ ተሳለቁበት ባየ ጊዜ እጅግ ተቁጣና ልኮ ከሱብኦ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን በቤተ ልሔምና በአውራጃዎ የነበሩትን ፣ ሁለት ዓመት የሆኑትን ከዚያም የሚያንሱትን ሕፃናት ሁሉ አስገደለ።

በስደታቸው ምድር በታችኛው (ከታሕታይ) ግብጽ ዐልፈው እስከ ላይኛው (ለዕለይ) ግብፅ ለሦስት ዓመት ተኩል ቆይተዋል። ይህም በነቢዩ በሆሴዕ ልጅን ከግብፅ ጠራኹት የተባለው እንዲፈጸም ሄሮድስም ከሞተ በኋላ እነሆ ፣ የጌታ መልአክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታየው ፤

የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ ፣ ሕፃኑን እናቱንም ይዘህ ወደ እስራኤል አገር ሂድ አለ።

እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ እስራኤል አገር ገባ። በነቢያት ናዝራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ፣ ናዝራት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ። ሕፃኑ ኢየሱስም ዐደገ ፣ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ። ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር። እሱም ይታዘዝላቸው ነበር።

ክርስቶስም 30 ዓመት በሞላው ጊዜ በዮርዳኖስ ባሕር በመጥምቁ ዮሐንስ ተጠመቀ ፤ ያኔውኑም ወደ ቆሮንቶስ ተራራ ሄደ ፤ 40 ቀንና 40 ሌሊት ጸመ፤ ወደ ገሊላ ተመልሶም መጣ። ወዲያውም የእግ ዚአብሔርን መንግሥት መስበክ ጀመረ። በቃና ዘገሊላም ከእናቱና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በሰርግ ላይ ተገኘ። በዚሁ ሰርግ ላይ የድግሱ ወይን አልቆ ሲጨነቁ፤ ድንግል ማርያም ለልጅዋ የወይን ጠጅ አኮ አ ለቆባቸዋል ባለችው ጊዜ፤ በእርሷ አሳሳቢነት ሳያመነታ ጌታ ኢየሱስ ውኃውን ወደ ወይን ለወጠው። ከጣ እሙም የተነሣ ብዙዎች ተደነቁ። ይኸም ወንጌላ መንግሥትን መስበክ ሲጀምር ጌታ ያደረገው የመጀመሪያው ተአምር ሆነ።

ክርስቶስም በመዋዕለ ሥጋዊው ፣ በዚች ምድር ላይ ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ወንጌላ መንግሥትን ካስተማረ በኋላ በአይሁድ እጅ ፀዋትወ መከራን እየተንገላታ ሲቀበል፤ ድንግል ማርያም ልጅዋን አልተለየችውም ነበር። በቀራንዮም በእግረ መስቀሉ ሥር ከወንጌላዊው ከዮሐንስና ከሌሎችም ሴቶች ጋር እያለቀሰች ቆማ ፣ ዐረጋዊ ስምዖን እንደተናገረው ፣ ልብዋ በሐዘን ሰይፍ ቆስሎ ፣ ዕንባዋን በደረትዋ እንደ ሰን ውሀ ታፈሰው ነበር። ኢየሱስም እናቱንና ይወደው የነበረውንም ደቀ መዛሙር ዮሐንስን በአጠገቧ ቆሞ ባየው ጊዜ እናቱን ፤ አንቺ ሴት ፣ እነሆ ልጅሽ አላት፤ ደቀ መዛሙሩንም እነኋት እናትህ አለው። ከዚያችም ሰዓት አንስቶ ደቀ መዛሙሩ ወደ ቤቱ ወሰዳት።

ክርስቶስ ከመቃብር ተነሥቶ ካረገም በኋላ ፣ እመቤታችን ከወንጌላዊው ከዮሐንስ ጋር በደብረ ጽዮን ስትኖር ቆይታ በ64 ዓመቷ ከዚህ ዓለም ጣር በሞት ተለየች። ሐዋርያትም አስከሬኗን በጌቴ ሰማኒ አሳረፉ።

ከሶስት ቀንም በኋላ ከሙታን ተለይታ ተነስታ ወደ ሰማይ ወደ ልጅዋ፤ ወደ ፈጣሪዋ አረገች። የዚች የተባረከች ፣ የተቀደሰች እናታችን የእመቤታችን ዋናው ሥራዋ በቤተ መቅደስ እንደነበረችበት ጊዜ ፣ ሐርና ወርቅን አስማምቶ መፍተል ሳይሆን ፣ ስለ ኃጥአን ነፍስ ያለ ዕረፍት መለመን መማለድ ነው። ልመናዋና ክብሯ ለዘላለም በእኛ ላይ ይኑር።

በአደ ማርያም እጅጉ (ጥቅምት 2006)